

ogsaa været det og haft Grund til at være det. Paa § 28, Forøgelse af Formue, godskriver man jo uden videre Særnbaneanlæg og enhver Bevilling, der er opført paa § 28, og bitterligt nok er det, som det blev sagt af et æret Medlem, at naar man udrangerer et Lokomotiv og kører et nyt i Stedet for det gamle, saa er det ingen Værdiforøgelse, det et ikke noget, som sætter Særnbannerne i Stand til at udrede en højere Rente. Men jeg kan ikke nægte, at ved at se nærmere paa Forholdene, er jeg bleven opmærksom paa, at det vil være overordentlig vanskeligt at finde Stellet. Der er nemlig ingen af de ærede Medlemmer, der have rørt ved dette Punkt, som ikke forlanger, at en virkelig ny Forøgelse af Materiellet skal opføres under Aktiverne. Det er kun det, der sættes i Stedet for det gamle, der kan være Tale om. Det Skel er virkelig ikke let at sætte. Statsbanerne kunne med nogen Høje beklage sig over de mange Millioner, der staa opførte under Aktiverne, som stadig skulle forrentes. Det maa imidlertid erkendes, at man er naaet til det, som i mange Aar har været Maalet her i Tinget, nemlig en normal Rente af 2 pCt. af samtlige Særnbanner. Om man nu vil være fornøjet med det, er et andet Spørgsmaal. Det ærede Medlem for Randers Amts 3dje Valgkreds mente, at uagtet der ikke var aabnet ny Banestrækninger, var Særnbanevæsenet opført med større Udgift end tidligere, og det var der i og for sig ingen Grund til. Det ærede Medlem vil imidlertid være opmærksom paa, at Særnbanevæsenet ogsaa er opført med større Indtægt. Hvis det var saaledes, at det kun var opført med højere Udgift, saa kunde der anses over det, men det er ogsaa opført med højere Indtægt og større Overtægt, og de to Ting maa virkelig følges ad, thi vil man have større Overtægt, større Indtægt, maa man nødvendigvis komme til større Udgift. Det ligger i Trafikforholdenes naturlige Ordning. Altsaa, selv om der ikke staar ny Banestrækninger aabne, kan der være andre Forbedringer i Toggangen, og selvfølgelig koster den større Trafik flere Penge. Jeg kan altsaa ikke erkende denne Anke for berettiget. Vi kunne jo nok tale om, hvorvidt der kan ske Redskættelser, men hvis Indtægten følger med Udgiften, eller rettere sagt overtrif den, saa tror jeg ogsaa, at det er berettiget at opføre det paa den Maade; jeg mener, at dette ogsaa i det enkelte vil kunne spares. Det samme ærede Medlem talte om Telegrafvæsenet og mente, at det maatte var budgetteret for højt; det tror jeg ikke. Jeg skal gøre det ærede Medlem opmær-

som paa, at den Takst, man i Fjor i Rigsdagen gik ind paa, nok faktisk forhøjede Telegramgebyrerne noget — det antages i alt Fald, at Gennemsnitsprisen pr. Telegram vil blive noget højere. — og Synderlig Medgang i Telegrammernes Antal nærer jeg ikke Frygt for. Jeg antager, at Kalkulen er forsværlig; Telegrafvæsenet plejer jo i den Henseende at være meget forsigtigt; men i hvert Fald er det noget, vi senere kan komme til at drøfte. Saa nævnte det ærede Medlem Telefonvæsenet, som han ønskede, at Staten skulde overtage i større Omfang. Jeg tror ikke, det er det. Jeg kan erkende, at det maatte have været ret heldigt, om Staten fra først af havde taget hele Telefonvæsenet i sin Haand. Nu gaa vi en anden Vej. Nu opretter Staten Telefonledninger paa de større Strækninger, altsaa gennemgaaende Telefonledninger, og som det synes, kan det ske uden væsentlig Konkurrence med og Ulempe for Telegrafan. Det koster en Del, men vil dog rimeligvis kunne forrente sig. Jeg tror, det er den rette Vej at gaa, og saa lade den private Telefon sætte sig i Forbindelse med Statens Telefonledninger. Jeg vilde ikke have haft noget imod, at man fra først af havde taget anderledes fat paa Telefonvæsenet, men med den Forvirring, der nu er tilvejebragt, at gaa hen og overtage de Ledninger, som nu hele Landet over ejes af private Selskaber, skal man tage sig vel i Bære for. Da man ingen Indflydelse har haft paa Telefonanlægene, tror jeg, man skal gaa den anden Vej.

Et æret Medlem mente, at man noget stærkere kunde have fremmet Oprettelsen af Brevsamlingssteder i Forhold til Poststationer. Det er allerede omtalt i Fjor. Jeg kan kun gentage, at den Sag er under Forberedelse, men for virkelig at faa den ført ud i Livet behøves der nogen Bevilling, og den fornødne Bevilling er forlangt paa det foreliggende Lovforslag. Jeg haaber nok, at vi komme igennem med den Ting. Det samme gælder Omordningen af Bygningsvæsenet. Det var ganske vist Tanken i Fjor, tror jeg nok, at man paa Finanslovsforslaget ventede at se et nyt Forslag til Bygningsvæsenets Omordning. Jeg bestæftigede mig indgaaende med Materien, men jeg ønskede at gaa en anden Vej end forudsat, nemlig at gøre det til Genstand for et særligt Lovforslag, og jeg haaber, at dette Lovforslag skal komme til at foreligge inden lang Tid. Jeg kan imidlertid ikke binde mig i saa Henseende, da jeg ikke er fuldt færdig med Forberedelserne. Der mangler en Del Oplysninger, men der er al Udgift til, at For-